Latura umană a leadershipului

On Noiembrie 20, 2018

Înfrânează-ți sentimentul de profundă tristețe pe care îl resimți în fața conștiinței, nu te lăsa condus de el !

Mă numesc Cella Serghi. Va trebui să vorbesc și despre mine, cu detașarea pe care mi-o dau anii care au trecut de atunci. Se spune acum că eram tulburător de frumoasă. Cred că se exagerează. N-am crezut niciodată că sunt frumoasă. Şi tocmai fiindcă eram nesigură de fizicul meu, nemulțumită, eram atât de cochetă, de preocupată să plac. Şi reușeam, fiindcă eram vie, neliniștită, vibrând ca o frunză la cea mai ușoară adiere, permeabilă la tot ce e viața.

Preocupată să plac, dorind o mare iubire împărtășită, dar viața mi-a refuzat tocmai ce căutam. Aveam neliniștea cenușăresei care și-a pierdut pantoful. Poate că îmi căutam pantoful vrăjit, poate copilăria, poate pe mine, poate un alt destin decât cel pe care în mod obișnuit femeile îl acceptă. Poate că nu semănam cu nimeni, fiindcă mi se părea că trebuie să iau mereu totul de la început și totul să înceapă cu mine.

Nu știu cum am înțeles, sau am simțit, că numai săvârșind ceva neobișnuit voi fi eu însămi. Dar căutam, mă căutam... Era o căutare ce mă ținea într-o permanentă stare de veghe, într-o neliniște pe care o transmiteam, parcă mă opream și întrebam pe cei dimprejur pe unde s-o iau și fiecare simțea că ar fi un ghid posibil și se apropia. Dar eu, ca în jocul în care cineva te îndrumă ca să găsești obiectul ascuns, spunând doar "rece", "călduț", "cald", "fierbinte" (după cum te apropiii sau te îndepărtezi), eu căutam "focul".

Leadership: Poți să zdrobești angrenajul timpului fără aparentă esență în care ai devenit doar o simplă rotiță, având în permanență asupra ta o anumită perspectivă: tu însuți în interiorul unei lumi care se neagă și se afirmă în același timp?

Ai curajul să lupți contra acelui factor care te înțepenește într-o stare de negare a micilor și marilor bucurii? Te simți abandonat într-o lume plină de așteptări ireale sau mult prea înalte în raport cu șansele tale de a le satisface? Ești cuprins de simțăminte sărmane și sumbre care te stăpânesc în întregime? Care este natura legăturilor care se stabilesc între elementele tale definitorii? Abandonezi valorile cele mai de preț, tot ceea ce consideri ca fiind rațiunea unor noi alegeri? Care este unicul component din sistemul care te definește ca om, ce poate reacționa într-o unitate de timp, pe un anumit traseu?

Marele magnat american Warren Edward Buffett spunea: *"Prețul este ceea ce plătești. Valoarea este ceea ce capeți."* Aceste cuvinte cuprind o bogăție de semnificații, însă și un înțeles care acoperă toată esența existenței noastre.

O lume care se neagă și se afirmă în același timp este o enciclopedie a deșertăciunii care spulberă existența tuturor celor ce locuiesc pe tărâmul unei povești greu de acceptat, cu care poate nu te vei mai întâlni niciodată, dar o vei regăsi de nenumărate ori în amintiri. Adu-ți aminte că într-unul din visele tale, în care ți-ai întemeiat o nouă lume cu rol simbolic de alungare a oricăror regrete și dureri, a apărut un personaj pe care nu l-ai recunoscut imediat, dar care te-a marcat pentru faptul că ți-ai dat seama că i-ai distrus posibilitățile de a deveni un înlocuitor definitiv al realității.

Iar un timp fără aparentă esență este o întrerupere a vieții pline de idealuri. La un moment dat, în visul tău, în care ți-ai întemeiat o adevărată împărăție a gloriei, o strălucire fără

măsură, ți-a apărut un bătrân gârbovit, împovărat de ani, care încerca să se dea adolescent. Bătrânul acesta părea că și-a asumat de ani buni rolul de a-i întâmpina pe străini, fiind cu atât mai trist cu cât era mai înflăcărat să fie observat.

Simțirea pe care o experimentezi în tăcerea unei priviri retrospective asupra vieții poate fi o dovadă a virtuții de a crede în tine însuți, sau o consecință a tendinței de a te resemna. Trăind iluzia complexă a unei realități ce intră în șoc frecvent, care te înconjoară și te ține prizonier într-o stare de incertitudine, zvârlindu-te în abisul insondabil al deznădejdii, vei ignora esența vieții și scopul primordial al egoului (de a crește percepția valorii personale).

Acesta este de regulă prețul pe care îl plătești cu vârf și îndesat, consecința stabilirii unor legături cu alți indivizi, de o altă speță, care nu au avut conținutul corespunzător propriilor tale aspirații.

Un om înzestrat cu virtutea respectului de sine își biruiește neputința de a reacționa în fața dezamăgirilor de orice fel, prin exercițiul confruntării cu imaginea unei lumi care se relevă doar în anumite condiții de observație a lecțiilor de viață care îl motivează să-și înțeleagă mai bine traseul de urmat.

Valoarea personală, care de multe ori are ca rezultat o totală neconcordanță între prețul cerut și cost (ceea ce vrei să obții de la viață și ce ești dispus să plătești în schimb), se reflectă în alte indicative, în nivelul de performanțe profesionale pe care le înregistrezi - în raport cu nivelul tău de implicare în viața personală. Această valoare atinge pragul zero dacă raportul nu este de continuitate, ci de ruptură.

Oamenii cei mai încercați de viață nu-și găsesc strălucirea acolo unde luminează soarele, ci acolo unde domnește întunericul nopți, când se aprind și se admiră stelele pe cer - ele indică drumul spre adevărata înțelegere de sine.

Ca și Cella Serghi, oamenii înzestrați cu virtutea de a se întrema după o încercare grea pun pe primul loc esența existenței lor. Dacă nu vrei să cazi în deznădejde și să înțepenești într-o negare a realității, dacă nu vrei să te transformi într-un roboțel lipsit de direcție, dacă nu vrei să cazi într-o extremă compromițătoare și lamentabilă, dacă nu vrei să fii chinuit de tendința de a te închide în tine, atunci străduiește-te să zdrobești angrenajul timpului fără aparentă esență în care ai devenit doar o simplă rotiță.

Străduiește-te să înlături, să te eliberezi, să previi acele circumstanțe în care neajunsurile, aspirațiile își dau arama de față. Rupe legăturile care te țin în captivitate, care te-ar putea descalifica definitiv din cursa spre marele premiu: deplinătatea. Cea mai importantă lecție de viață pe care o ai de învățat chiar de la tine însuți este următoarea: "caută să îți înțelegi nevoile personale, fără să te adâncești în neliniștea Cenușăresei care și-a pierdut pantoful."

Leadership: Îți aloci timp pentru dezvoltarea ta personală într-o relație de unu-la-unu dintre lumea interioară și lupta cu lumea exterioară, fără să-ți asumi privilegiul de a locui într-un spațiu care adăpostește doar trecutul unei iluzii?

Importanța drumului pe care îl parcurgi spre atingerea excelenței, cu toate adaosurile ei de rigoare, precum capacitatea de a te automotiva sau de a te identifica cu acel ceva care te captivează și te face special, este în strânsă legătură cu relațiile pe care le stabilești cu ceilalți oameni, mai ales pe plan profesional.

Rolul importanței acestor relații nu este deloc de neglijat, fiindcă ele determină experiențele prin care treci. Conflictele interioare reprezentând un hățiș de nesiguranță, partea cea mai

sensibilă din întregul tău proces de funcționare și existență.

Un spațiu care adapostește doar trecutul unei iluzii poate fi reprezentat de o atracție care îți limitează libertățile personale sau de fidelitatea față de un crez care nu-ți mai este de folos. Situația în care te afli prizonier, activ, ca un factor de nesiguranță pe plan personal, își accelerează expansiunea până la limită, găsindu-și deznodământul în marele val al schimbării. Totul ține de percepția ta asupra a ceea ce înseamnă viața, asupra a ceea ce înseamnă asimilarea unui mod de a fi, solid și sănătos.

Relația de unu-la-unu între lumea interioară și lupta cu lumea exterioară este dată de comanda simultană a "frecvențelor tale de acord", adică de modul în care îți structurezi sensul vieții în relațiile cu ceilalți oameni. Aceste frecvențe de tip pulsator care te pun în contact cu tine însuți, transmit mesaje cu rol de atenționare asupra oricăror modificări sau schimbări de personalitate datorate celorlalți.

Susții o schimbare pe plan profesional care îți afectează viața personală? Care sunt argumentele pro și contra, pe care frecvențele de acord ți le comandă să le iei în considerare?

Leadershipul este deschiderea către o viață plenar spirituală care începe cu: "Va trebui să vorbesc despre mine, cu detașarea pe care mi-o dau anii care au trecut de atunci" și se continuă cu căutarea unui ideal de esențializare a trăirii clipei prezente, menit să te țină într-o permanentă stare de veghe față de fluxul schimbător al lumii.

Latura umană a leadershipului surprinde așteptările unei lumi care se lovește de nostalgia unei resemnări de ordin spiritual sau emoțional, surdă și revoltată în același timp din pricina unor rosturi ale vieții care nu vor mai fi niciodată aceleași.

Condiția primordială a omului preocupat de Ego-ul și reputația sa nu este aceea de a se accepta înfrânt de limitele propriei puteri sau perspective, ci de a-și suporta exagerarea cu care își urmează tendința de a se izola de toți și de toate.

* Notă: Serghi, Cella - *Pe firul de păianjen al memoriei* , Editura Polirom, 2013.

Source: https://neculaifantanaru.com/latura-umana-a-leadershipului.html